

SOVINT

Sovint, caus en la mateixa
incoherència de sempre.

Aigua passada, diuen
que se'n diu.

Però bé. Ixes al carrer
fugit entre les cames,
menut i incontrolat
de boires i horitzó.

O escrius simplement
tot blanc aquest full:

Sovint, caus en la mateixa
incoherència de sempre.

Aigua passada, diuen
que se'n diu.

Però bé. Ixes al carrer
fugit entre les cames,
menut i incontrolat
de boires i horitzó.

O escrius simplement
tot blanc aquest full:

Sovint, caus en la matei

SEVESO

És massa coent i imperfecte,
ho sé,
dir:
l'estiu rebenta
nens amb la pell clivellada
d'un atzar ponent i fix.
Perdoneu-me.

Tots els plors acumulen
la impotència sagrada
del cercle. Té el mateix
l'estatura de la mort
quan és ja impossible
la distància i única.

Els interessos, amic,
més suprems de la nostra derrota.

VESPRADA D'AMOR I ÚNICA

Llavors va dir-li Jesús...
Marc, 7, 29

Mira, Joan, l'amplíssima vesprada.
És mentida l'home
i la serp
i l'arbre.
Sols el teu cos i el meu existeixen.
Després ja no. Però em sent
tranquil i els teus llavis
em saben, corren pas a pas
aquesta pell tan feble que suporta.
La teua abraçada és l'única memòria.
Saps?,
hi ha gent que em vol déu
i escriuen
fantàstiques històries que mai no he procurat.
Els poderosos necessiten
l'arma més perfecta.
I seré l'arma més perfecta.
L'engany
és allò que més dura.
I algú, així,
qualsevol dia,
parla aquesta vesprada
on tant t'estime i bese
el teu cos fet de cos i no-res.

ELS CAPTAIRES

Gairebé tots els captaires fan una por immaculada.
Un ocell immens i negre corre
els ulls benpensants amb una
cançó de bressol antiga a les ales.
Com podríem, si no,
dipositar en el banc els estalvis,
hipotecar el cervell
tan gloriosament buit?

EL CRIM PERFECTE

La crueltat davalla planures
assossegades d'ivori en el més pur silenci.

En nom de la justícia
perfecta, heretada
dels pares insignes i savis,
amb la innocència i netedat
propostes per la gamma
més exquisida
de manipulacions a l'abast
precís de les nostres butxaques,
en nom del poble
et condemnem a ser poble per sempre
i així
el cadàver necessari
que ens alimenta.